1 AĞUSTOS 1968

YIL: 1 SAYI: 3

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Sahibi : Rıza GÜVEN
— Tekstil İşçileri sendikası adına—
Yazı İşleri Müdürü: Bahir ERSOY
ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt. Kat 3 İstanbul Telefon 27 67 82
Dizgı: Meydan Gazetecilik ve Neşriyat Limited Şirketi
Baskı: TALAT MATBAASI

Anayasanın öngördüğü tüm işçi hakları emekçiye tanınıp insanca yaşama olanaklarına kavuşturulmadıkca..

Sendika olarak bu işçi bayramına inanmıyoruz, aksine inananlar bozuk düzende "kısmet,, arayanlardır

24 Temmuz bayram değil yas günüdür

274 sayılı Sendikalar Kanunu ile 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunlarının 1963 yılında yayınlanıp yürürlüğe girdiği 24 Temmuz günü Türk-İş Konfederasyonu tarafından işçi bayramı günü olarak kabul ve ilân edilmiş, 1964 yılında da ilk kez bu bayram kutlanmıştı. 24 Temmuz 1964 günü Türk-İş I. Bölge Temsilciliğinde yapılan toplantıda, bu kanunların yeterli bulunmadığını, yarattığı birçok boşlukların sendikacılığı yozlaştıracağını; bu kanunlarla getirilmek istenilen düzenin sadece işverenlere yardımcı o-

BAŞYAZI

rıza güven

üç kağıtçı sendikacılığa fırsat veren adaletin kestiği parmak acıyor

275 sayılı Yasa'nın 11. maddesi işçi sendikaları veya işçi sendikaları ile işverenler arasında çıkan toplu iş sözleşmesi yetki uyuşmazlıkları tarafından birinin itirazı üzerine bölge çalışma müdürlüklerince karara bağlanır. Bölge çalışma müdürlüklerinin kararına karşı yapılan itirazlar ise iş mahkemelerince kesin karara bağlanır. (Adaletin kestiği parmak acımaz). diye bir ata sözü vardır. Fakat çoğu kez bu yasa'ya göre kesilen parmak acımaktadır. As lında bu açıdan kararı veren Bölge çalışma müdürlü günün ve iş mahkemelerinin günahı yok. Hangi sendikanın yetkili olduğunun tesbitinde işçi sendikalarından istenilen üye giriş belgeleri ile işyerinden istenen işçi listesinin karşılaştırılarak hangi sendikanın çoğunlukta olduğuna bakılmakla yetinilir. Bunun için bakarsınız;

— Bir işyerinde çalışan işçilerin tümünün listesini eline geçiren üç kâğıtçı sendikacı tüm işçilerin üye giriş belgesini kendi kendine tanzim ederek altına bir de imza attıktan sonra bölge çalışma müdürlüğünün tetkikine sunmuştur.

— Bölge çalışma müdürlüğüne belgelerin sahte olduğunu söylersiniz,

— Sahtelik iddiasına C. Savcılığı karışır der.

— Bakarsınız büyük masraflarla beğenmediği sendikaya noterden tasdikli istifa gönderen işçinin yeni tarihli girişi dosyalanıp Bölge çalışma müdürlüğüne verilmiştir.

— İtiraz eden işçiye istifa ettikten bir saat sonra tekrar üye olduğu söylenir.

Böylece verilen kararlar, işçiye istemediğin örgütte zorla kalacaksın der. Fuhuş yapan karısını boşamak için dâvâ eden, fakat suçu ispat edemediği için onunla oturmğa mahkûm olan kocanın durumu gibi bir şeydir bu.

Böylesine üç kâğıtçılıkla yetki alan sendika yöneticisinin durumu daha da kötüdür.

Sahte giriş belgesi tanzim ederek hile ile vekâletnamesini aldığı işçinin güvenini kaybetmiştir.

Adına toplu sözleşme müzakeresi yapacağı iş-

(Devamı 4. sayfada)

...lacağını, grev hakkının budandığını, Anayasa'da lokavt bulunmadığı halde, 275 sayılı Yasa'nın bu hakkı işverenlere tanıdığını; zamanla bu söylenenlerin uygulamada daha iyi anlaşılacağını o zaman Tekstil İstanbul Şubesi Yöneticileri olup, bugün Tekstil'i her yönüyle başarılı kılmak için uğraşan sendikacılar bir bildiriyle ortaya koymuşlar ve bugünün «bayram» değil «yas»» günü olması gerektiğini

(Devamı 4. sayfada)

Sendikamızın bir süre önce yaptığı seminerin diploma töreni 25 Temmuz'da Genel Merkezimizde yapılmış ve seminere katılanlara belgeleri verilmiştir. Resimler, Genel Başkan Rıza Güven'den seminer belgelerini alan temsilcileri göstermektedir. (Foto: Tekstil — Özel)

Bakırköy şubemizdeki toplantı ilgi gördü

14 Temmuz 1968 pazar günü Bakırköy şubesinde Kartaltepe Mensucat fab

(Devamı 2 inci Sayfada)

Gençlik istanbulda Polisle çatıştı

Amerikan donanmasının İstanbula gelişini protesto gösterileri sırasında polislerin Teknik Üniversite öğrenci yurduna girerek öğrencileri coplaması ve ağır yaralanan Hukuk Fakültesi öğrencisi Vedat Demircioğlu'nun ölümü üzerine protesto gösterileri alevlenmiş, geçtiğimiz hafta öğrencilerle polisler arasında çatışmalar olmuş, Cağaloğlunda öğrencilerle polis arasında taş-lı-sopalı-kalkanlı bir çatışmada on polis v otuz öğrenci yaralanmış, cumartesi günü de gençler büyük bir protesto mitingi düzenlemişlerdir.

TATLI SERT

abdullah sert

Bayram gelmiş neyime...

24 Temmuz, 274 sayılı Sendikalar, 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunlarının yayınlanışı nedeniyle Türk-İş Konfederasyonu'nun kabul ve ilân ettiği işçi bayramıdır.

24 Temmuz, gerçekten, emekçi sınıf için bayram olabilir mi?

274 sayılı Sendikalar Kanunu türlü boşluklar içinde bulunduğu gibi, 275 sayılı Kanun da bir yandan toplu iş sözleşmesi hakkını, bir yandan grev hakkını Anayasa'ya aykırı olarak kısıtlamış, lokavt gibi bir hakkı Anayasa'ya rağmen işverenlere tanımıştır. Üstelik Türk-İş Konfederasyonu'nun hazırladığı tasarıda da «lokavt» hakkı itina ile düzenlenmiştir.

275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu, toplu sözleşmesinin yapılması için uzun bir şekil getirdiği gibi, grev hakkının kullanılması da çok sıkı şekillere bağlanmıştır. Yetkiye ilişkin hükümler yuvarlak ve açık bulunmadığından ve gerekli garantiye bağlanamadığından uzun süren uyuşmazlıklar sendikalara ve emekçilere pahalıya oturmuştur. Kanunun toplu iş sözleşmesi yapma yetkisine ilişkin boşlukları sarı sendikacılığın atkoşturmasına yaramış, sarı sendikalar 275 sayılı Sendikalar Kanunu'nun eksik müeyyideleri ile, işverenlerle el-ele vererek işçinin

(Devamı 4. sayfada)

DOSTLARLA

demir taş ceyhun

Hadi bakalım, artık yönetime katılalım

NİHAYET seçimler de bitti diyorduk, hatta hatta, olaylar o kadar hızlı gelişmekteydi ki, seçim sonuçları üzerinde henüz yorumlarımızı bile tamamlamadan, unutmuştuk. Hani, sonuçlar umulan kadar iç açıcı da değildi. Emekçilerimizin artık meselelerine sahip çıkıp, yönetime ağırlıklarını koymak isteyecekleri beklenirken, gene, ağa partisi, fabrikatör, büyük tüccar partisi, tek başına oyların yarısını toplayıverdi. Halkçı oylarda evet, bir gelişme oldu, oldu ama, umulan kadar hızlı değildi.

İşte, halkçı aydınlarımız, bu seçim sonuçları üzerinde daha henüz düşünmeye başlamışlardı. Çünkü olaylar başka türlü tezahür etmiş, toplumcu aydınlar, toplumcu politikacılar her nereye gitmişlerse emekçiler tarafından büyük heyecanlarla karşılanmışlar, fakat oylar bu gelişmelerle doğru orantılı bir artış göstermemişti. Henüz nedenlerini araştırıyorlardı.

İşte tam bu sırada öğrenci olayları patlak verdi. Öğrenci olaylarının ardından korka korka acaba diyorduk, bir iki yıla kadar işçi hareketleri de başlar mı? Dememize kalmadı, DERBY fabrikası, işçiler tarafından işgal ediliverdi. Neyse ediliverdi de, seçimlerin gerçek tansiyonu göstermediğini anladık. Demek ki dedik, seçimlerde başkacana etkenler rol oynuyor ve de emekçiler başkacana sebeplerle sadece bu seçimlerde oylarını kendi öz partilerine vermediler.

ORTAK YAN

Bu hareketlerin hemen hepsinde ortak bir yan vardı. S eçimlerde, halkçı, toplumcu partiler, emekçi sınıfının ülke yönetimine ağırlığını koymasından bahsediyorlardı. Öğrenciler, Üniversitelerin yönetimine katılmak istiyorlardı. Üniversite senatolarında kendi temsilcilerinin de bulun masını istiyorlardı. Derby fabrikasındaki işçiler, yönetime katılacak olan örgütün kendi öz örgütleri olmadığını, bir sarı sendika olduğunu, kendilerini, asıl sendikalarının temsil etmesini istiyorlardı. Yani, bütün bu hareketlerin temelinde ortak bir amaç yatıyordu; yönetime katılmak. Artık, toplumun hemen her katında, mesele bütün acıklığıyla biliniyordu. Toplumda iki sınıf vardı, yönetilenler ve yönetenler. Ve bugüne kadar da, yönetenler, hep kazık-

15 GÜNDE BİR

bahir ersoy

Her zehirin panzehri var!

Sendikada çalışıyorduk. Bir genç girdi içeri. Uzun boylu narin yapılı idi. Hali sakindi. Ben dedi. (...) işyerinde çalışıyorum. «İşyerimiz bize, size söyliyemiyeceğim şekilde küfrediyor.» dedi durdu. Söyle dedik. Israrla şikâyetini açıklamasını istedik. Çekine çekine söze başladı. «Biz...... adresinde faaliyet gösteren (......) fabrikasında çalışıyoruz. Mevcudumuz (48) işçidir. Sendikalı değiliz. Yeni size kaydolmaya başladık. İşverenimiz asabî mizaçlı bir muhteremdir. İnsan hatâ yapmamak için ne kadar dikkat ederse etsin ufak tefek kusurları oluyor.

İşverenimiz en küçük hatâyı ya kalarsa ağzını açıp gözünü yumuyor... (... Eşşek oğlu eşşek), (.... Hay van herif...) (.... Senin ağzına....ım). ze. Bu adama bizim de insan olduğumuzu, işyerinde rızkımızı temin için çalıştığımızı anlatacak bir makam gösterin lütfen» dedi.

Birdenbire dondum kaldım. Karşımdaki 1968'in insanlarından biriydi. Ve biz Türkiye'de hem de Türkiye'nin İstanbul'unda yaşıyorduk. Daha kısa bir süre önce bu şehrin bir köşesinde bir hareket olmuş ona bütün dünya tanıklık etmişti. Hâlâ bazı yazarlar Derby hareketi diye tarihe mal olan o olayı şu veya bu şekilde tefsir ile meşgullerdi. Çalışma hayatı ile ilgili herkese soruyor ve cevap bekliyoruz. Bu zihniyetin sonu neye varacak?

Şimdi bana «bunu büyütecek ne var? gidersiniz mahkemeye. Adalet cezasını verir suçlunun. Mesele biter. Bir damla suda fırtına yaratmak için bahane aramayın.» diyenler çıkacak.

Mesele göründüğü kadar basit değil. Bu davranışlar çalışma hayatımızın geçmişten kalan hastalıklarının işaretleridir. Biz sanayide sulhun kurulmadığı ülkelerde gerçek sanayie geçişin köstekleneceğine, hiç olmazsa gecikeceğine inananlardanız. Demokratik ölçülere uymıyan, bir tarafın orta çağ anlayışına dayanan tahakkümü esası ile istenen huzur kurulmaz. Bu kurulmadığı sürece de orada bir sancı bünyeyi devamlı rahatsız eder. Onun için konuya basit bir zabıta vakası diye bakamayız.

Bence bu tiplerden bizzat işverenlerin de şikâyetçi olması gerekir. Zira akıllı işveren taassubu yıkmasını bilendir. Bugün çiftlik idaresinde bile bu anlayışla randıman alınmayacağını herkes bilir. Fakat konu kültür işidir. Eğitim işidir. İşçinin eğitime ihtiyacı olduğu kadar işverenler de muhtaçtır.

Toplum düzeninde herkes kendine düşeni yapmalıdır. Hepimiz bu memleketin çocuklarıyız. Yurt sorunlarında kendimize ait görevi gerektiği zaman ve ölçüde yapamazsak sonu feci olur. Bundan memleket zarar görür.

Sermaye sahibi olmak kişilere ölçüsüz davranmak imtiyazını vermez. Eğer bu anlayışta ısrar edecek çıkarsa ona her zehrin bir panzehri olduğunu hatırlatırız.

Bakırköy şubemizdeki toplantı ilgi gördü

(Baştarafı 1. sayfada)

rikasının işçileri ile bir toplantı yapıldı. Toplantıya merkezden Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı, Müfettiş Hüseyin Akduman ile Müşavir Bahir Ersoy ve bağlı ER-AR HOFFMAN *temizleme fabrikası ile toplu iş sözleşme müzakerelerinin devam ettiğini ve anlaşmaya varılmaya çalışıldığını yazmıştık. İşverenin zam vermeye taraf-* *rine gidildi.*

4 saat süren çetin müzakerelerden sonra işyeri yetkilileri sendikamızın taleplerini haklı bularak aksaklıkların giderileceğini beyan ettiler ve bir protokol tanzim edilerek ihtilâf halledilmiş oldu.

24 Temmuz 1968 Çarşamba günü sendikamızın tertip ettiği seminere katılan temsilcilerimize seminer belgeleri verildi.

...lamışlardı yönetilenleri. Yönetilenler, yani emekçiler artık anlamışlardı, kendilerinin yönetimine, kendileri de katılmazlarsa, kurtuluş yoktu. Ağırlıklarını koyacaklardı. Gelişme umulanın da üstündeydi.

AGANIN ADAMI REİS, HALKÇI MECLİS...

Son olarak bir öğrendik ki, Yüksek Seçim Kurulu, İstanbul Belediye seçimlerinde bir partinin aldığı oyları toptan iptal etmiş. Adaylar mevzuata uygun gösterilmemiş çünkü. Böylece, İstanbul Belediye Meclisinde Başkan Fahri Atabey'den başka o partiden kimse kalmamış. Tabiî durumun böylesine garip bir hale girmesinde, o partinin yöneticilerden başka kimsenin bir kabahati olamaz. Adamlar öylesine cahiller ki, aday göstermesini bile beceremiyorlar, sonra kalkıyorlar memleketi idare etmeye. Adamların bildikleri bir şey var, hem de çok iyi bildikleri bir şey, milyonlarına milyon katmanın yolu. Hangisine baksan kısa zamanda milyoner olmuş. Nasıl olmuş? Hikmetlerinden sual olunmaz kerataların. Nasıl milyoner oldun demeye kalksan, yaygaranın bini bin para. Aslında, emekçiler bu ağa partisine oy vermemeleri gerektiğinin şuuruna varsalar, bütün meclisler böyle olacak. Yani Meclislere hep emekçiler, ya da temsilcileri dolacak.

TOPLUMCULARIN, YAPTIGI DEDİGİNİ TUTACAK MI BAKALIM?

Ziya Paşa bir manzumesinde «ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz» der. Toplumcular da işte böylece ilk defa denenme safhasına girdiler. Şimdi artık öyle değil. Sandıktan çıkmamışlar, hukukî yollardan gelmişler, hiç önemli değil. Kendilerini göstersinler bakalım. İstanbul Belediye Meclisindeki işlerine bakacağız. Meclisin hemen hemen tamamı onlarda. Kaytaracak bir taraf yok. Göreceğiz, Belediye Başkanlıklarına işçileri ve sendikacıları sırf oy endişesiyle mi aday göstermişler, yoksa işçileri, emekçileri yönetime bizzat katacaklar mı? Bakalım gene, İETT'de şoförler, biletçiler, memurlar bir yanda duracak ve İETT müdürünü beyler mi seçecekler, yoksa, işçiler kendi müdürlerini bizzat tayin etme hakkına kavuşacaklar mı? Temizlik işlerinde işçilerin hiç söz hakkı olacak mı, yoksa gene eskisi gibi haklarını bile alamıyacaklar mı? Belediye arsaları gene, bir takım spekülâtörlere mi peşkeş çekilecek, yoksa o arsalar üzerinde işçi konutları mı yükselecek? Sebze hali gene emekçi halkın zararına kabzımalların çiftliği halinde bırakılacak mı?

V hemen şimdiden haber verelim, Bay Fahri Atabey, İstanbul'un kenar mahallelerinde, yani emekçi halkın oturduğu mahallelerde hiç yol yokken, son günlerde tuttu Osmanbeyden Mecidiyeköye giden caddenin o canım mozaik parkelerini söktü, asfalt yapacak. Niçin? Mozaik parkeler inci gibi dizilmişti oysa. Olmaz... Beylerin arabaları sarsıntı yapıyor, hanımefendiler rahatsız oluyorlar, onun için asfalt yapılıyor. Emekçiler önemli değil. Göreceğiz bakalım, yeni üyeler, Belediye Meclisinde bunların hesabını soracak mı? Şöyle, İmâr Müdürlüğüne, halkçı bir tutumla el atma cesaretini gösterecekler mi? Zaman gösterecek.

Yönetim Kurulu Üyesi Kadir Saçı katıldılar.

Bakırköy Şube Başkanı Orhan Civelek'in yönettiği toplantı sabah saat 8 de başlayarak 14 e kadar sürdü. Toplantıya katılan işçiler *teker teker söz alarak* şikâyetlerini bildirdiler. Genel Başkan Vekili ile Şube Başkanı bir kısmının daha evvel takip edilerek yapıldığını, diğer şikâyetlerin ise takip edileceğini söyleyerek notlar aldılar ve toplantı olumlu bir hava içinde bitirildi.

19 Temmuz 1968 Cuma günü saat 18 de eskiden Yedikulede kurulu olan şimdi ise Eyüp, Ortakçılara taşınarak yeni yerinde çalışmaya başlayan Has Örme ve Büküm Fabrikası'nın işçileri ile bir toplantı yapıldı.

Toplantıya Genel Başkan ile müfettişler katıldılar. Genel Başkanın konfeksiyon dairesinde işçilere yaptığı konuşma ile açılan toplantı daha sonra birkaç işçinin soru sorması ile daha iyi bir havaya girdi. Genel Başkan bütün konularda geniş izahatlar vererek işçileri aydınlattı.

Bundan evvelki sayılarımızda Beyoğlu şubemize

...tar olmaması yüzünden konu Bölge Çalışma Müdürlüğüne intikal ettirilmiş ve sendikada yapılan bir toplantıda uzlaştırma kuruluna başkan olarak Dr. Ekmel Zadil seçilmiş bulunmaktadır.

Bu işyeri ile ilk toplu iş sözleşmesinde de bir çok çekişmelerden sonra sendikamız grev kararı almıştı. Grevden bir gün evvel işveren Grev yapaca*ğımız kanaat getirdiğinden* sendikamızı toplantı*ya çağırmış ve sabaha* karşı sendikamızın taleplerini kabul ederek toplu iş sözleşmesini imza ederek grev yapmamızı önlemiş*ti. Yeni işverenin de ayni yolu denemek istediğinde* herhalde samimiyetsizlikler sahibine birşey kazandırmamıştır. Sendikamız üyelerinin haklarını almağa kesin kararlıdır.

Taksimde kurulu Minion Örme Sanayii ile yapılan toplu iş sözleşmesinin bir kısım maddelerinin uygulanmadığını tesbit ettiğimizden Müfettiş Hüseyin Akduman, Şube Başkanı Kemal Abay ile sendikamızın hukuk müşaviri Abdullah Sert'ten müteşekkil bir ihtilâfları tetkik kurulu kurularak işye-

hukuk köşesi

Başlarken

BUNDAN böyle bu köşede üyelerimizin hukuka ilişkin dertlerinin çözümlenmesi ve çalışmalarına ilişkin hukuk kurallarıyla ilgili bilgi edinmeleri için yayın yapılacaktır.

Böylece birçok hakkın kaybolmasını ortaya koyan temel bilgi noksanlığının üyelerimizden giderilmesine çalışılacaktır. Eğitim çalışmaları içinde üyelerimizin bilgi edinmeleri, aydınlanmaları için gösterilen çaba faydalar sağlıyorsa da, seminer olanakları içinde daha fazla emekçiye seslenebilme mümkün olmamaktadır. Üyelerimizin en temel bilgi olan örneğin ihbar, ya da kıdem tazminatlarına ilişkin yanlış ya da eksik bilgiler içinde olduğunu görüyoruz. Her an sözkonusu olan iş kazası, ihbar, kıdem tazminatları yıllık ücretli izin, fazla çalışmalar ve diğerleri gibi konuların hukuktaki yerini iyice bellemeden hakkın kaybolmaması için gerçek bir mücadelenin yapılamıyacağı açıktır. Herhangi bir üyenin işverenin uzattığı bir kâğıda attığı imzanın onu tüm haklarından yoksun bıraktığını içimiz ezilerek tesbit eyledik... Bir iş kazasında yapılacak işlerin ne olduğu bilinmediğinden, haklar tehlikeye girmiş, hattâ alınamaz duruma erişmiştir.

Üyelerin sendikal mücadele içinde bulundukları bir gerçektir. Sınıfsal biçimde bilinçli mücadele yapacak sendikalar, ister istemez gerçek sendikacılığın ne olup ne olmadığını üyelerine öğretmek zorundadırlar. Bu yolladır ki, sendikayla üyesi arasında gerçek ve tabiî ilişki ortaya çıkacak ve bilinçli olarak bu ilişki sürdürülecektir. Sendika nedir, ne değildir? Uygulanan yasaların sağladığı ve verdiği haklar yeterli midir? Ne yönde bir sendikal değişim Türkiye'nin gerçeklerine uyar? Anayasa'nın öngördüğü toplu iş sözleşmesi ve grev hakkı 275 sayılı Yasa'da gerçek yerini bulmuş mudur? Sendikal dayanışma ne olmak gerekir? Bu ve diğer konularda üyelerimizin hukuk açısından bilgi edinmeleri herhalde onların bilinçli çalışmalarını, mücadelelerini sağlamak için gereklidir. Bu nedenledir ki, bu köşede, daha çok pratik hukuku az—çok sosyolojik, ekonomik ve gereğinde siyasal değerlendirmeler içinde ele alarak tanıtmağa çalışacağız. Bu arada üyelerimizin bilgi edinmek istedikleri, ya da daha çok açıklığa kavuşturulmasında fayda gördükleri konuları da ele alacak, böylece sendika—üye ilişkisinin bilgi temeli içinde yer alması amacını sağlamağa çalışacağız.

Amacı belirlenen bu köşeye üyelerimizin ilgi göstermelerini diliyoruz.

Saygı ve sevgilerimizle.

TEKSTİL

MEKİK
a. soyer

Uyanış denizi yutacak sizi

Bir zaman gençtin. Hâlâ o havanın koruduğunu sanıyorsun. Heyecanınla bin yaşa. Hemşeri gayretine güvendin. Bir süre gerçekten hemşerilerin seni desteklediler. Hem de her halini bilerek..

Toplumun içine girmeden kütle idaresine kalktın. Yazılar yazdın beyin bulandırıcı. Çevreni kışkırtan konuşmalarınla. Sen bir inkilâp düşmanı olduğun halde yerinde inkilâpçıdan daha ilerde gösterdin kendini. Hareketlerini yanındaki kişilerin meşreblerine göre ayarladın! Meyhaneden çıktın camiye gittin. Cemaate karışıp namaz kıldın yanındakini kandırmaya yetecek kadar. Dinî duyguları sömürdün. Mezhepleri çatıştırmak için ne lâzımsa yapmaktan çekinmedin. Sana inananlar, seni melek gibi görenler oldu.

Açlığa kaside okudun sayfalarla. Sendikacılığı sermayeyi (dize getir-

ARADA BİR
h. akduman

İşçi gözü ile eğitim sorunu

Anayasamızın 50. nci maddesi «Halkın öğrenim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlamak devletin başta gelen ödevlerindendir. İlk öğrenim kız ve erkek bütün vatandaşlar için mecburidir ve devlet okullarında parasızdır» der; amma, o kadar işte, hâlâ mecburi olan ilk okula gitmeyen, gidemiyen çocuklar var, hem de İstanbul'da..

Eğitim sorunu başka işler gibi hemen halledilecek konulardan değildir. Üstelik insanın iyi niyetle de olsa harcayacağı çabalar ve tüketeceği ömür ona maddi olanaklar ve kolay şöhret getirmez ve de getirmemiştir, şimdiye kadar, gerçek hiç bir eğitimciye kahır ve eziyetten başka.

Emeği ile geçinen Türk halkının büyük çoğunluğu köylerde yaşamaktadır... Köy ekonomisi yüz yıllardan beri süre gelen ilkel bir tarım düzeni içerisinde bırakılmıştır. Bin kısım makineli tarım ise daha çok köy ağaları ile onların aracıları için yapılmakta ve böyle bir çalışma sistemi topraksız emekçi köylüleri doğduğu yerde barındırmamakta ve zengin toprak ağalarını daha da zengin yapmaktadır.

Türkiye'nin gerçeklere uygun bir eğitim sisteminin yokluğunun sanayii işçisi olarak her gün acısını çekmekte, fakat nedenlerine eğilinmediğinden bu hayatî sorun üzerinde yeteri kadar bilgiye sahip olmamaktayız. Tarım işçisini doğduğu yerde doyuracak ve onu atalarının mirası olan toprağa bağlayarak insan gibi yaşamasını sağlayacak bir eğitim sistemi olan köy enstütüleri tam meyvalarını vermek üzere iken «komünist yuvası haline geldiler» yaygarası ile kapatıldılar ve Türk halkı daha yıllar yılı üretici eğitimin nimetlerinden yoksun bırakıldı.

Sanayii işçileri olarak bugün emeğimizin karşılığını tam olarak alamıyorsak bunu tarım işçilerinin doğdukları yerde doyamadıkları için gurbete çıkmalarında, bu gürbetçiliğin nedenlerini teşhis edememizde aramamız lâzımdır. Çünkü senin yaptığın işi kısa bir müddet sonra hemen hemen senin kadar yapabilecek ve senin aldığın ücretin yarısı kadar ücret almaya razı bir çok tarım işçisi işyerlerinin kapısında iş için sıra beklese sen işverenlerden daha fazla hak alamazsın, vermezler, verseler de kaşığın ağzı ile verip sapı ile geri alırlar.

Sanayii ülkesi olma yolundaki yanlış veya doğru bir çabaya girmenin avuntusu içinde ondan daha önemli olan eğitim sorunu, emekçilerden dikkatle gizlenmekte ve bu soruna yabancı kalmamız istenmektedir. Ezbercilik değil, üreticiliğe dönük bir eğitim sisteminin kurulması için çalışan aydınlara yardım etmez, onların saflarında bu konuyu eyleme sokmanın mücadelesini yapmazsak gelecek günler şehirlerin etrafında gecekondular daha da çoğalacak ve fabrikaların kapısında çok az ücretle çalışmaya hazır olan işsizler ordusunun sayısı her gün artacaktır.

Sanayii işçisi olarak haklarımızı tam olarak almak ve daha iyi yarınlara kavuşmak istiyorsak köylerde senede eline 300 lira bile geçmiyen tarım işçilerinin boş zamanlarını değerlendirecek

(Devamı 4. Sayfada)

YAZI
kâni şengül

Sömürücü kim olursa olsun ortadan kalkmalıdır

Altıncı filo, bu yazı kaleme alınırken hâlâ Dolmabahçe önünde beklemekte.. Belirtildiğine göre de bu gün İstanbul'u terkedecek.. Altıncı filo bir Amerikan filosudur.. Sık sık ekonomik bakımdan kontrolüne aldığı az gelişmiş ülkelere «nezaket ziyaretleri» yapar.. Aslında bu nezaket ziyareti filân değildir. Amerikan askerleri kendi cinsel isteklerini tatmin için bazen Okyanuslardan karalara vurmaktadırlar. İstanbul'da da öyle oldu. Opera Oteli başta olmak üzere birçok oteller Amerikan askerlerine avrat yetiştirme yarışına girdiler. Ara sokaklarda bir takım kirli pazarlıklar yapıldı. Amerikanın bırakacağı bir kaç kuruş yüzünden insan onuru ayaklar altına alındı. Ve de bütün bunlar üniversite gençliğinin önünde cereyan etti. Gençlerin antiamerikan tutumları tüm yöneticiler tarafından bilinmektedir. Amerikanın ülkemize bizim iyiliğimiz için gelmediği artık iyice anlaşılmıştır. Gençlik elbetteki yerinde duramıyacaktı. İşte olaylar beklendiği gibi başladı. Gençlikle polis kuvvetleri arasında çatışmalar oldu. Neden? Amerika için. Genç, «Amerikalı gelmesin» diyordu. Polis ise «gelsin». Hangisinin haklı olduğunu şu bir an bile dur madan işleyen tarih makinesi bir gün mutlâka ortaya koyacaktı. Hiçbir antiamerikan ve antiemperyalist mücadele bugüne kadar kaybedilmemişti. Başlayan mücadele tarih doğrultusunda zafere varacaktı birgün. Bu bilimsel gerçekti. Hiç kimse ülkemize gelen diğer yabancılar için neden mücadele edilmediğini araştırmıyordu. Şu İstanbul'a İtalyan askerleri de gelmekteydi, Fransız askerleri de. Onlara karşı sempati ile dolu olan gençlik Amerikan askerlerini görünce beyninden vurulmuşa dönüyordu. Acaba nedendi bu.

Amerika emperyalist bir ülke sıfatıyla tüm azgelişmiş ülkelerde üslenmekte ve iç politikaya da el atarak kendinden yana bir yönetici kadrosunu işbaşına getirmekteydi. Bunu ekonomik alanda buldu ğu işbirlikçilerle de takviye ediyor, ülkeye iyice yerleşiyordu. Buna ekonomik fetih deniliyordu. İçten fetih. Ama bütün bu ilişkiler hangi alanda olursa olsun belirli bir mutlu azınlıkla kuruluyordu. Oysa ülke-

mek!) Savaşı anladığını söyledin. Kendini işçiye vatan kurtaran aslan diye göstermeye çalıştın. Maksadın kendini kütle adamı tanıtmaktı. Ondan sonra işini kolaylıkla düzenliyeceğine inanıyordun. Nitekim olaylar istediğin gibi gelişti. Evet bazı ayaklanmalar oldu. Bazı kişiler sana inanmanın felâketine erdiler. Onlar macera içinde ıstırap çekerlerken ortada görünmedin. Kayıplara karıştırn. Kimbilir hangi kuytuda günlük yaşantında idin. Bazı işverenleri muntazam ziyaret ediyor başkalarına çamur atıyordun. Fırsatlardan faydalanmak vasfındı senin. Onu güzel başardın. Menfaatine sımsıkı sırıldın. Emniyete aldın kendini. Şahsî yaşantında rahatladın. Bu böyle gider sandın. Ama olmuyor. Feleğin çarkı herzaman senin için dönmüyor. Yalnız değilsin bu yeryüzünde çevredeki insanların haklarını düşünememek kötü senin için. Nitekim toplumda uyanış başladı. Artık eleştiriyor olayları. Sen uyarışı anlamadın. Bu arada seni gerçek yüzünle tanıyanları iş verenlere gammazladın.. Onları işlerinden attırmaya çalıştın. Bazılarında başarı sağladın. Ama artık huzur yok senin için. Makamda terfi edebilirsin. İçine düşen kurdu ne ya-

(Devamı 4. sayfada)

KÜRSÜ

f. pınarbaşı

Talebe ve işçi hareketleri

Uzun bir süre, sessizliğe bürünen, öğrenci hareketleri yeniden patlak vererek, Fransa tarihinde, ihtilâlden buyana en büyük karışıklığa, geçtiğimiz aylar içersinde şahit oluyordu. Avrupanın diğer devletlerine de sıçrayan Talebe Boykot ve işgallerinin en büyük özelliği ise Hükümetlerin olaylara seyirci kalması idi.

Derken bizim üniversite gençliği de kükredi, işgal ve boykot hareketlerini n bir anda bütün yurda yayıldığı görüldü. Öğrenciler istediklerinde o kadar haklı idiler ki, muhtelif üniversite dekanları, haklı öğrenciler karşısında en ufak direniş bile göstermeden, öğrencileri ile anlaşmakta gecikmediler.

Bir Fransız vatandaşı şöyle diyordu: «De Gaulle en büyük hatâyı bu işe polisi karıştırmakla yaptı.» Bu kez Dünya hareketlerini bizim Hükümet erkânı herhalde iyi takip etmiş olacaklar ki en ufak hadiselerde bile polis'i öne sürerlerken, yakın mazimiz ve dış olaylar bir şeyler öğretmiş olacak ki Türkiye'de de öğrenci hareketleri tam bir olgunluk içersinde, üniversitede başladı ve orada bitti. Hükümette bu olgün hareketi ile iyi bir not almış oldu. Hadiseler küllenmeye tam yüz tutmuş iken bu kere 4 Temmuz 1968 salı sabahı Bakırköy **DERBY LASTİK** fabrikasında çalışan 2 bine yakın laşık işçinin fabrikayı işgal ettikleri haberi, Türkiye de bir bomba tesiri yarattı. Bu bir kanunî süre içersinde yapılmış **GREV** değildi. Fiilen fabrikanın bütününü işçiler ele geçirerek kendilerinin dışındakilere kapıları kitlemişlerdi.

Sanayimizin ençok kazanan işyeri ünvanını alan Derby Lâstik fabrikası işçisinin derdi ne idi acaba?. Gazeteler yazıyor fotoğraflar çekliyor, türlü türlü mütaalâlar yürütülüyor. Netice bir işgal hareketi olduğu için her eline kalemi alan, ümitsizliğe düşüyordu. Tek hareketten, bugün ve yarın için ümitli olan ellerinde sopalar, 50 derece sıcağın altında gece gündüz bekleşen, Derby işçisi idi. İşte yeni bir çığır açılıyordu. Senelerce türlü haksızlığa uğrayan Türk işçisi Derby fabrikasında şahlanarak, bozuk düzene, işyeri idaresine, sömürücülüğe, işverenin kuklaları sarı ama sapsarı sendikacılara, bunlarla işbirliği halinde olan Türk-İş'e «hayır» diyordu. Bu öyle bir hayır idi ki 13. Asliye Hukuk mahkemesi bile çareyi bir Referandumda aradı. Buldu da...

Sahtekârlıkla Derby Lâstik fabrikasında Türk-İş'in de desteği ile Toplu Sözleşme yapma sevdasına düşen sarı sendika Kauçuk İş, yapılan gizli oylamada reylerin binde yedisini alırken, Derby işçisi zafer türküleri söylüyordu. Demir ökçe mağlûp olmuştu... Türk işçisini ezmek çabasında olan işverenler ile uydusu sendikacılara bu hareket, bir ders olmalıydı. Yarın butip işçi hareketlerine prim veren lâstikli ka nunlarımız ve işverenlerin hakka saygısızlığı yüzünden, Türkiye yeniden şahit olabilir. Neticede görülüyor ki, zor oyunu bozuyor. Her isteğini işverene harfiyen kabul ettiren Derby Lâstik işçisi sana kucak dolusu selâmlar. En iyi günler sizlerin olsun.

nin tümü mutlu azınlığın değil, çalışan emekçi halk yığınlarınındı. Kurulan ilişkilerde bu ülkelerin gerçek sahipleri durumundaki emekçi halk yığınları için hiç bir çıkar sözkonusu değildi. Aksine çalışan emekçi halk yığınları emperyalist sömürü çarkına giriyor ve eskisinden daha kötü bir duruma giriyordu, halklar emperyalizme karşı diş bileyen bir topluluktu. Ama bütün bunlar emperyalist işbirlikçilerini hiç de ilgilendirmiyordu. Onlar bu ilişkilerden sağladıkları yüklü primlerle safahat âlemlerinde yüzmekte idiler Halklar ise ezildikçe ezilmekte, sömürüldükçe sömürülmekte, horlandıkça horlanmaktaydı. Ve, halkın bilinciyle alay edercesine Amerikan askerleri ülkelerin topraklarına doluşturuluyor, onlara «nezaketli» davranılması için kan pahasına baskı yapılıyordu. Oysa halk artık zorla sevgi gösterilemiyeceği bilincine varmıştı. Zorla güzellik olmazdı. Olmadı da nitekim. Kanlı çatışmalar oldu.

Teknik Üniversite Öğrenci Yurdu polis tarafından basılmıştı. Öğrenciler komadaydılar. Hatta birinin öldüğü fakat ölüm haberinin —filo İstanbul'u terkedinceye kadar— saklanacağı söyleniyordu. Bütün bunların nedeni neydi? Mesele çok basitti aslında. Amerika sömürgen bir emperyalist devletti. İşbirlikçileri de bu sömürüden payını almaktaydı. Emekçi her iki gücü de besleyen tükenmez bir değer yaratıyordu. Ve onlar rahat yaşasınlar diye İstanbul sokaklarında bilinçli kardeşlerimizin kanları dökülüyordu. Amerikan emperyalizmi, onun yerli işbirlikçileri, gençlik, polis, emekçiler, halk yığınları ve... sokaklarda pıhtılaşmakta olan kan lekeleri. Türk kanının pıhtıları. Bunun hesabını kim verecekti?

dertleşme

Bir okuyucumuz soruyor: «İyi kötü bir gecekondum var. Ancak bu gecekondumun bulunduğu yere ne Hükümet eli değmiş, ne de Belediye.. Gel gör ki bir bina vergisi tutturmuşlar; tam 321,10 TL. Soruşturdum, en lüks semtlerde ve en lüks apartmanlardan alınan bina vergisi 270.-TL imiş. Arada hiç bir bakımdan tutarlılık yok. Yani ben gecekondu yapmasam o lüks apartman sahibinin ödeyeceği bina vergisi acaba Hükümete kâfi gelecek mi.

Burada gerçekten açık bir adaletsizlik vardır. İyi kötü, borç harç bir gecekondu yaptıran vatandaş 321,10 TL vergi verirken, örneğin Maçka'da, Nişantaşı'ndaki lüks bir apartmandan daha az vergi almak adaletsizlikten de öte bir şeydir. Ne var ki bu bir düzen meselesidir.

Bütün bunları belledikten sonra tahakkuk ettirilen verginiz için Bina Vergileri İtiraz Komisyonu'na başvurmanızda fayda vardır. Bürokraside bazan yanlışlıklar olabilir. İlk tedbiriniz bu olsun.

BAŞYAZI

Üç kağıtçı sendikacılığa fırsat veren adaletin kestiği parmak acıyor

(Baştarafı 1. sayfada)
çinin işvereni karşısında ezik ve ürkektir. Bu nedenlerle yaptığı sözleşme tavizkârdır.

İş bununla da kalmadı!

İyi veya kötü şartlarla imzalanan toplu iş sözleşmesini uygulamada gerekli aktiviteyi de gösteremez. Ya işçilerin sömürülmesine seyirci kalır, ya da işverenle birlikte sömürmek için faşizmin en katı uygulamasını yapar.

ÇARESİ NEDİR?

Son Derby olayı da göstermiştir ki yasa'nın bu aksaklığı dolayısıyle kauçuk işin aldığı toplu iş sözleşmesi yetkisi haksızdır. Adlarına toplu sözleşme yapmak için yetki isteyen Kauçuk-İş Sendikası 950 işçiden ancak 6'sını temsil edecek durumda olduğunu referandumla isbatlayabilmiştir.

Bu gerçeğe rağmen Bölge çalışma müdürlüğü kauçuk işin yetkisizliğine karar vermemiştir. Veremez, çünkü, yasamız referandum yolu ile yetki tesbitine dair hüküm getirmemiştir. Yasa böyledir ama binbeşyüz işçiyi isyana mecbur etmiş, iş çıkmaza girmiştir. Yasa'lar toplum düzeninin iyi işlemesi için yapıldığına göre aksıyor, ya da düzeni bozuyorsa derhal ele alınıp gerekli tadiller yapılmak gerekir. Yapılacak düzeltme de üç kâğıtçılığı önliyecek nitelikte olmalıdır.

Bunun için gerek aidat uyuşmazlığı, gerekse toplu iş sözleşmesi yetki uyuşmazlığında ilânın veya bildirinin yapıldığı tarihte işyerinde çalışan işçilerin gizli oyuna başvurularak o andaki temayülünün tesbit edilmesini temin edecek hükümler yasalarımızda yer almalıdır. Bunun başka çıkar yolu kalmamıştır. Bu yasa'lar düzeltilmezse adaletin kestiği çok parmaklar acıyacak ve de toplum düzeni her gün biraz daha bozulacaktır. Bunun sorumlusu da yasama organlarındaki görevliler olacaktır.

MEKİK

Tatlı Sert

Bayram gelmiş neyime...

(Baştarafı 1. sayfada)
sırtında boza pişirmişlerdir. Sn Derby olayı yetkiye ilişkin hükümlerin eksikliği, Sendikalar Yasası'nın işverene dönük boşlukları nedeniyle doğmuştur.

Bakanlar Kurulu, Yasa hükümlerinin eksikliğinden keyfî grev ertelemelerine girmiş, ne idüğü belirsiz kaypak hükümler nedeniyle de mahkemelerce grevler durdurulmuştur.

Bu yasa boşluklarıyla işverene dönük bir düzen sürdürülürken, Türk-İş Konfederasyonu da bu düzenin böyle ağır-aksak yürütülmesi için elinden geleni yapmıştır.

Türk-İş eğitim adı altında kapitalizme açık ve beyin yıkayan bir eğitim düzenini kendi bünyesinde ve bağlı kuruluşlarında yürütmüştür.

Grevler ertelenmiş, Türk-İş ses çıkarmamış, haklı grevlerin karşısına çıkıp işverenlerin yanında yer almaktan çekinmemiştir.

Bürokrat, bol maaşlı, ödenekli, sekreterli, makam arabalı sendikacılığın önderliğini yapan Türk-İş, işkolunda ikinci kuruluşlara karşı olduğunu ilke şeklinde ilân ederken, işverenlerin de aracılığıyla ikinci kuruluşları kurdurmuştur. Derby Fabrikasında Lâstik-İş Sendikası'nın karşısına çıkartılan ve sarı sendika olduğu belgelenen Kauçuksına çıkartılan ve sarı s e n d i k a olduğu belgelenen Kauçuk-İş Sendikası Türk-İş'in kurdurduğu ve kendisine bağlı bir sendikadır. Bu sarı sendikanın yanında, lâstik işçisinin karşısına dikilen Türk-İş'dir. Böylece Türk-İş, yasaların boşluğundan yararlanarak sendikacılığı yozlaştırmak için elinden geleni yapmıştır.

Türk-İş Başkanı hiç çekinmeden daha geçenlerde «işçiler millî gelirden paylarını alıyorlar» diye nutuk atmıştır. Oysaki Türkiye'de işçinin çoğunluğu her türlü garantiden uzak bir şekilde 12 lira asgari ücretle çalışmaktadır. İşçi bu ücretle çalışırken aylık 10 bin lira geliri olan sendikacı vardır ve Türk-İş bünyesi içindedir. Hal böyle olunca, millî gelirden hem de çok fazla olarak Türk-İş'e bağlı bazı sendikacıların pay aldıkları açıklığa kavuşmaktadır. Türk-İş'in övgüsünü yaptığı, bayramını ilân ettiği yasaların boşluklarından yararlanarak bir kısım bürokrata servetler kazandırdığı gerçektir. Öyleyse bu düzeni yürütmekte çıkarları ister-istemez vardır. Hem parsayı toplayacaksın emekçinin sırtından, hem de bu eylemini bir bayramla kutlayacaksın... Bunun adı Türkçe'de açıkgözlükten ileri bir deyimdir. Bir bayram varsa, bu, bürokrat sendikacı mutlu azınlığındır, emekçinin değil...

Emekçinin eline insan haysiyetine uygun ücret geçmedikçe; iş teminatına, gerçek dinlenme hakkına kavuşmadıkça, konut, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik hakları ona dönük olarak uygulanmadıkça, bayramdan bahsedilemez.

24 Temmuz emekçi için bayram değil, yas günüdür. Kendi içinden çıkan ve sınıfına açıkça kazık atanların sömürü düzenini sağladığı için yas günüdür.

Hadi bürokrat beyler, yudumlayın viskilerinizi, bu bayram sizindir.

24 Temmuz bayram değil yas günüdür

(Baştarafı 3. sayfada)
dile getirmişlerdi. Bu görüşe ve bildiriye kızanlar, bildiri sahipleri- 1964 yılında bu böyle söylenmişti ve saldırılar olmuştu. Ama geçen süre bizi haklı kılsüre işçinin sırtında nasıl boza pişirildiğini gösterecektir.

Emekçinin insan hay düzeyine kavuştuğu günün bayram olacağına inanıyoruz, bu inançla da o bayram olacak gün

Uyanış denizi yutacak sizi

(Baştarafı 1. sayfada)

pacaksın? O seni bırakmıyacak. İçin için kazınacak ve yok olacaksın. Gerçeği görenlerin sayısı hergün biraz daha artıyor. Ayakları kırmak kolları budamak sana emniyet getirmez. Sen bir çıkmazdasın. Bugüne kadar girmediğin siyasî parti kalmadı. Bugün de yine bir partiye sırtını dayamış onunla ayak tasın. Ama partiler senin gibileri uzun süre sırtların da taşıyamazlar. Kaldı ki onlarda pozisyonlarını koruyamazlar. Bu kozu yakında kaybedeceksin.

Sen yalnız değilsin. Bir kadrosun. Menfaat şirketine mensup bir kadro... Ama hakikatler ortaya çıkıyor. Dün aldattıklarınız size bugün rahatlıkla sual soruyorlar. Tehditlerinize kulak verenlerin sayıları azalıyor. Bu hayat böyle devam edemiyecektir. Toplum kendi dünyasını buluyor. Bu güzellikler içinden sizin yok olacağınız zaman geliyor. Boşuna çırpınmayın batacaksınız. İstediğiniz kadar koşup saldırın çevreniz e.

Uyanış denizi yutacak sizi.

Ahmet SOYER

ni kınamışlar ve töhmet altına sokmak istemişlerdi.

O günden bugüne geçen süre, bugünün bayram günü olmıyacağını ileri sürenlere hak verdirir sonuçlar ortaya çıkartmıştır.

Toplu iş sözleşmesinin bağlandığı uzun şekil, mekanizmayı işlemez hale koymuştur. Grev yapılamaz hale gelmiş, yapılan grevler keyfi olarak ertelenmiş, toplu iş sözleşmesi ihtilâfları ve buna bağlı diğer işçiye ilişkin konular uzun süre askıda kalmıştır. Sendikacılık, Sendikacılar Yasası'nın getirdiği yuvarlak hükümler karşısında bürokrasiye ve kapkaççılığa imkân hazırlamış, bir kısım mutlu sendikacı bürokrat, işçinin sırtında kene misâli sömürü sürdürmüştür ve sürdürmektedir.

Anayasa'nın öngördüğü tüm işçi hakları emekçiye tanınıp insanca yaşama olanaklarına kavuşturulmadıkça sendika olarak bir işçi bayramına inanmıyoruz. Aksini ileri sürenler bu bozuk düzende «kısmet» arayan kişilerdir.

24 Temmuz bayram değil, yas günüdür.

mıştır. Daha geçecek siyetine uygun yaşama için savaş veriyoruz.

İşçi gözü ile eğitim sorunu

(Baştarafı 3 üncü Sayfada)

ve onların da insan haysiyetine yaraşır ücret almalarını sağlamak için mücadele etmeliyiz.

Aksi halde bugün boşta olan eski sanayii işçilerinin yanında, evi kirada, çocuğu okulda olan daha bir çok arkadaşlar eklenmeye devam edecektir.

Eğitimde geri kalmış ulusların çoğu sömürge ve yarı sömürge durumundadır. Eğitilmemiş işçiler de eğitilmiş işverenlerin ve onların aracılarının sömürmesine müsait durumda kalmaya mahkûmdurlar. Ve daha yıllar yılı sömürülecekler, ezileceklerdir.

Anayasa'nın 42 nci maddesi «Devlet çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için sosyal, iktisadî ve malî tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmayı destekler, işsizliği önleyici tedbirleri alır. Angarya yasaktır» der. Eğitim sorunu hakkında gerekli tedbirleri almayan devlet yöneticileri Anayasa'yı çiğniyerek uygulamıyorlar. Emekçiler olarak Anayasa'nın tastamam uygulanmasını istemek hakkımızdır. Hattâ hakkımızdan çok öte ödevimizdir de...

Mutlu yarınlar ancak üretime dönük bir sistemle eğitilmiş kuşakların olacaktır. Buna hep birlikte inanmak zorundayız...

Hüseyin AKDUMAN